

Svetkovina Rođenja Gospodnjega – Božić 2021.

Danja misa, konkatedrala sv. Petra i Pavla, Osijek 1

Pozdravljam sve Vas, draga braćo i sestre, draga braćo svećenici i poštovane časne sestre, koji ste poput pastira, na glas anđela, došli u ovu našu prvostolnicu potražiti Novorođenče povijesno u jaslama, pokloniti mu se i pridružiti se nebeskoj vojsci pjevajući: „Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima miljenicima njegovim!“

Slavimo Isusov rođendan. Neka zato naša srca obuzme božićna radost. I otvorimo se betlehemskom Djetetu Isusu te njegovoj ljubavi i dobroti. Pokajmo se na početku ovoga božićnoga euharistijskoga slavlja radi svojih grijeha i zamolimo ga za oprostjenje, kako bi on, njegova riječ i njegov dolazak - po našem iskustvu njegova oprostjenja i dara nutarnjega mira - pronašao svoj dom u svakome od nas i zasjao na našim licima.

"U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa" (Iv 1,1-3). I Riječ je tijelom je postala i nastanila se među nama (usp. Iv 1,14).

Draga braćo i sestre, draga braćo svećenici i poštovane časne sestre!

Otajstvo Isusa Krista otajstvo je Božjeg čovjekoljublja i to do te mjere i na takav način da je Bog ušao u ljudsku povijest i postao našim suputnikom. Riječ, koja bijaše u početku i koja bijaše Bog (usp. Iv 1,1) i po kojoj je sve stvoreno (usp. Iv 1,3.10), tijelom je postala i nastanila se među nama (usp. Iv 1,14). Rođenje Isusovo upire, naime, novo svjetlo na prvu stranicu Biblije, na kojoj stoji napisano da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku. A današnji nam evanđeoski tekst otkriva tko je "u početku" bio model stvaranja čovjek na sliku Božju. - Riječ koja bijaše kod Boga i koja Bijaše Bog. Po njoj je sve stvoreno i bez nje ne postade ništa (usp. Iv 1,3)!

Rođenje Isusovo koje danas slavimo nam otkriva da je prava i savršena slika Božja Isus Krist. On, Druga božanska osoba je Riječ Božja koja se imala utjeloviti i ona je u Isusu Kristu tijelom postala (usp. Iv 1,14). On je i model stvaranja čovjeka 'u početku' na sliku Božju. On je zato i princip jedinstva ljudskoga roda. Uzimajući na sebe ljudsku narav učinio je sve nas ljude svojom braćom i sestrama. U njemu smo svi braća (kako to kaže papa Franjo). Djelo Božjeg stvaranja je dovršeno otajstvom utjelovljenja. Istodobno, Kristovo utjelovljenje je početak spasenjske preobrazbe ovoga svijeta. Jer utjelovljenjem je Druga božanska osoba - Betlehemske dijete Isus na sebe uzeo našu ljudsku narav, put i tijelo; sjedinio se s nama i tako na sebi ponio i posljedice grijeha; u svome ih tijelu ponio na križ; svojom mukom i smrću pobijedio zlo i ozdravio našu ljudsku narav te nam uskrsnućem svoga tijela otvorio pristup k Ocu. Rodio se da bismo mi mogli živjeti! Prožeo nas je i zahvatio otkupiteljskom snagom i uskrsnom preobrazbom. Po njegovu nerazorivom zajedništvu s nama, sve što jesmo je od početka usmjereno uskrsnoj preobrazbi te teži za puninom uskrsne slave. On, utjelovljeni, raspeti i uskrsli Gospodin postao je cilj prema kojemu teži čitava ljudska povijest (usp. Kol 1,15-20) a ljudska je povijest tako uklopljena u povijest spasenja.

Bog nam tako u svome Sinu, Riječi koja je tijelom postala, na Božić do kraja otkriva istinu o sebi, i istodobno nam daje da u njegovu Sinu upoznamo i punu istinu o nama samima (usp. Gaudium et spes, 22).

Upravo zato što je Bog postao čovjekom, mi kršćani možemo svijetu navijestiti radost, sve pozvati na put nade i naše ljudsko postojanje rasvijetliti istinskim smislom. U kršćanstvu nije na djelu ništa magično. U našoj vjeri ne postoje prečaci. Bog želi ljudsku povijest i čovječanstvo obnoviti u svome Sinu. Sve proistječe iz njegove Riječi, iz skromne i strpljive logike sjemena koje umire da bi donijelo novi život, iz logike vjere i ljubavi, koja nježnom snagom samoga Boga, uspijeva i brda premještati.

Evandeoski tekst što smo ga upravo čuli, ne spominje niti jedno Isusovo djelo i niti jednu njegovu riječ. Ipak samim svojim utjelovljenjem i rođenjem te okolnostima u kojima se rodio, on je snažna i glasna Božja riječ. Druga božanska osoba je postala istinski čovjek. Usudio se biti čovjek i to u ovom i ovakvom svijetu u kojemu susrećemo toliko nečovječnosti, sebeljublja, iskorištavanja ljudi, gaženja ljudskih prava i ljudskog dostojanstva, gaženja zdravog ponosa i ljudske savjesti. I zbog toga što je bio čovjek; vjeran i dosljedan ljudskosti, pravičnosti, dobroti, istini i ljubavi do kraja, Isus je završio raspjet na križu. „K svojima dođe i njegovi ga ne primiše“ (Iv 1,1-18). I to je veoma snažna poruka i snažan izazov nama okupljenima danas na svetkovinu Isusova rođenja: usuditi se poput Isusa biti čovjek u ovome i u ovakvome svijetu. Usuditi se biti autentičan čovjek i kršćanin, otvoren do kraja Božjoj riječi; dopustiti da me Božja riječ oblikuje i učini svjetlom istinoljubivosti, poštenja, odgovornosti, zauzetosti i dobrote u ovome svijetu - pa i onda kada se na ljubav ne odgovara ljubavlju te bez obzira na cijenu kojom se to plaća.

Božić nam kaže da mi koji vjerujemo u Isusa Krista i slavimo Božić to možemo i da bismo trebali moći, jer naš život i naša djela ne počivaju samo na našim ljudskim snagama, nego snaga za njih, za autentično kršćansko svjedočanstvo, u nama izvire iz one ljubavi koja nas je prožela i zahvatila utjelovljenjem Boga u liku čovjeka, koja nas suobličava Isusu Kristu i usmjerava prema otajstvu njegove muke, smrti i uskrsnuća - po kojemu i svi mi postajemo dionici punine života u zajedništvu s Trojedinim Bogom. Takva, Isusova utjelovljena, raspeta i uskrsla ljubav je snaga i znak i našega kršćanskog identiteta i naše kršćanske vjere.

No, Bog nas ne napušta niti onda kad smo mi slabi i kad ne uspijevamo posvjedočiti Kristovu snagu u sebi. Riječ je tijelom postala i Bog se rodio kao čovjek u štali. U toj slici postaje jasno koliko je revolucionarna poruka Božića, koliko se eksploziva nalazi u njoj. Bog može biti rođen i u nama makar mi imamo nosimo »štalu u sebi«. Štala je slika za nepospremljeno, za neuredno, sebično, grešno, pristrano i potkupljivo - za kaos u nama, za ono bismo rado sakrili od sebe samih i od drugih. Utjelovljeni Sin Božji došao nas je potražiti i u štali. Tu nam je prišao i na sebe je preuzeo ljudsku narav s posljedicama grijeha. Došao je potražiti i spasiti izgubljeno, oprostiti i obnoviti ono što je u nama slabo i grešno. Božić, stoga, i mi slavimo ne samo kako bismo doživjeli rođenje Boga u našem srcu, nego kako bismo Boga pronašli i otkrili i u svojim „štalama“ i u „štalama“ ovoga svijeta. Bog ne bježi od nas zbog našega grijeha, nego nas i dalje ljubi.

Božić je obećanje da Bog daje da njegov božanski život procvjeta u kaosu naše štale i da će ruševine naše grešne naravi biti obnovljene kao prekrasan Božji hram, Božić, stoga, mi slavimo i kako bismo Boga pronašli u svojim „štalama“ te u raznim „štalama“ ovoga svijeta oko nas.

Sa željom da imamo hrabrosti za ponizno otvaranje Božjoj Riječi, da joj otvorimo svoj srce, svoju obitelj i svoj dom, različita područja našega života – da nas Isus obasja svojim svjetlom i ispuni svojom snagom, da on u naš život unese radost spasenja, oprostjenje i mir, svima Vam draga braćo i sestre, draga braćo svećenici i poštovane časne sestre, svim građanima Osijeka i svim ljudima dobre volje u našoj Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji želim sretan i blagoslovljen Božić.